

HÜSEYİNİ NEFES

Gel Ey Gönlümde

(26.12.2018-Ankara)

Güfte: Seyyid İmâdüddin Nesîmî
Beste: Mehmet Kemiksiz

♩ = 120

Sofyân

Gel ey gön lüm de cân cân da be den sin
A lel ar şis ti vâ dan dem u rur sun
Ne sî mî çün ki bil di hoş me lâ hat

Gel ey gön lüm de cân cân da be den sin
A lel ar şis ti vâ dan dem u rur sun
Ne sî mî çün ki bil di hoş me lâ hat

Ne cân dan sîn a ceb kim câ nu ten sîn
Bu mâ nî den ki sen den ol du sen sîn
Şî rîn dir her sö zü şî rîn de hen sîn

Ne cân dan sîn a ceb kim câ nu ten sîn
Bu mâ nî den ki sen den ol du sen sîn
Şî rîn dir her sö zü şî rîn de hen sîn

Gel ey gönlümde cân cân da bedensin
Ne cân dânsın acerb kim cân u tensin

Seni dil nice şerh etsin i cân kim
Ne bilsinler seni ey cân nedensin

Yüzün çün “kul hüvâllâhu ahad”dır
Hakikat mu’cizi Hak’dan gelensin

Vücûdun zât-ı mutlakdır meger kim
Neye kim bakar-ısam anda sensin

Ne yerdensin seni hiç kimse bilmez
Meger cennet teki “hubbu’l-vatan”sın

“Ale’l-arşi’stivâ”dan dem urursun
Bu mânîden ki senden oldı sensin

Seni sen fikr edenden âlâ görgil
Gümân etme seni senden ki sensin

Habersizsin sen ey gâfil haberden
Haber verme habersiz mânîdesin

İkilikden sakın etme ikilik
Ki bir dürlü sıfat dut ikidensin

Gider bu fikri sen dağıt öğünden
Ki benlikden ne hâsıl çünki sensin

Nesîmî çünki bildi hoş melâhat
Şîrîndir her sözü şîrîn-dehensin